

19.2.1979

Opastinsilta 7 00620 HELSINKI 52
Semaforbron HELSINGFORS

Puhelin 1511
Telefon

Till arbetspensionsanstalterna

UTVIDGAT INVALIDPENSIONSSKYDD FÖR MODER, SOM FÖR SKÖTSELN AV SMÅ
BARN LÄMNAT SITT ARBETE

Vid presidentföredragning 9.2.1979 stadfästes lagarna
angående ändring av 6 § lagen om pension för arbets-
tagare och 7 § lagen om pension för arbetstagare
i kortvariga arbetsförhållanden.

För en moder, som för vården av små barn lämnar sitt
arbete, utvidgas invaliditetsskyddet enligt den nu
stadfästa lagen så, att pensionsskyddet för arbets-
oförmåga bibehålls på samma sätt som om arbetet hade
fortsatt. I enlighet med detta får en hemmavarande
moder i pensionen räkna sig till godo även tiden från
arbetsoförmågans inträde fram till pensionsåldern.
Förutsättningen för detta är dock, att hon efter de
i 6 § 3 mom. APL och 7 § 1 mom. KAPL nämnda tids-
fristerna om 360 och 540 dagar, utan avbrott vårdat
minst ett barn som är yngre än tre år. Detta inva-
liditetsskydd kvarstår dock såsom likvärdigt med
skyddet under tid i arbete för högst nio år.

Ändringarna träder i kraft den första mars detta år
så, att de berör pensioner för vilka pensionsfallet
har inträffat efter ikraftträdandet.

Ifall behov därtill senare yppar sig, ger Pensions-
skyddscentralen noggrannare anvisningar om tillämpan-
det av stadgandena.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Lag

angående ändring av 6 § lagen om pension för arbetstagare.

Given i Helsingfors den 9 februari 1979.

I enlighet med riksdagens beslut ändras 6 § 3 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare, sådant det lyder i lag av den 28 juli 1978 (593/78), som följer:

6 §.

Har invaliditet inträtt innan 360 sådana dagar, för vilka arbetstagaren icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor avsett dagunderstöd, förflutit från arbetsförhållandets upphörande, räknas vid fastställandet av invalidpension, som beviljas på grund av detta arbetsförhållande, såsom till pension berättigande tid även tiden mellan invaliditetens början och uppnåendet av pensionsåldern. Har arbetsförhållande icke fortgått minst fyra månader, räknas på grund av det samma såsom till pension berättigande tid den tid som återstår till pensionsålderns uppnående endast försävt arbetstagaren icke på grund av arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet, som begynt före förstnämnda arbetsförhållande, äger rätt till i lag stadgat eller på offentlig pensionsstadga grundat pensionskydd sålunda, att vid fastställandet av hans i enlighet därmed utgående invalidpension sagda tid eller motsvarande arbetsförtjänst redan beaktas. Vad ovan i detta moment stadgats tillämpas likväl icke vid uträkning av beloppet av ålderspension eller av sådan invalidpension, för vilken den till grund liggande arbetsoförmågan begynt efter det år då arbetstagaren uppnådde 63 års ålder, såvida arbetstagaren icke under det år han uppnådde sagda ålder, med be-

aktande även av under sagda år avslutat arbetsförhållande i dess helhet, haft under denna lag lydande arbete sammanlagt minst fyra månader. Likaså räknas vid fastställande av kvinnlig arbetstagares invalidpension den tid som återstår till uppnåendet av pensionsåldern såsom till pension berättigande tid, såvida hon under tiden efter det sagda 360 dagar förflutit och invaliditeten börjat, vilken tid får uppgå till högst nio år, haft i 4 § 5 mom. avsett barn som är yngre än tre år, dock ej, såvida den tid som återstår till pensionsålderns uppnående eller motsvarande arbetsförtjänst, utan att barnavårdstiden på sagda sätt beaktas, skall räknas såsom till pension berättigande tid på grund av annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet. Har sådan kvinnlig arbetstagares arbetsförhållande icke fortgått minst fyra månader, gäller angående fastställande av till pension berättigande tid i tillämpliga delar vad ovan i detta moment är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1979 och tillämpas på pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat under lagens giltighetstid. Stadgandet i tredje meningen i lagens 6 § 3 mom. tillämpas likväl först från den 1 januari 1980 på det sätt som stadgats i lagen av den 28 juli 1978 (593/78).

Helsingfors den 9 februari 1979.

Republikens President

Social- och hälsovårdsminister

Lag

angående ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

Given i Helsingfors den 9 februari 1979.

I enlighet med riksdagens beslut ändras 7 § 1 mom. lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, sådant det lyder i lag av den 14 april 1978 (275/78), som följer:

7 §.

Har till invalidpension berättigad arbetstagare omedelbart före inträdet av den sjukdom eller uppkomsten av det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, under en tid av 540 sådana dagar, för vilka han icke erhållit i lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor (125/34, 328/60) avsett dagunderstöd, i arbete som avses i denna lag förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionsgrundande lön även den lön, som han skulle ha förtjänat från invaliditetens början till dess han uppnått pensionsåldern. På samma sätt förfares om kvinnlig arbetstagare under den tid av högst nio år omedelbart före inträdet av den sjukdom eller uppkomsten av det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, haft i 4 § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare avsett barn som är yngre än tre år och den i första meningen avsedda tidsperioden om 540 dagar under sagda tid löpt till ända, såframt icke den tid som återstår till pensionsålderns uppnående eller motsvarande arbetsförtjänst, utan beaktande av sagda barnavårdstid skall räknas såsom berättigande till pension på grund av annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagaverksamhet. Det årliga beloppet av ovan sagda lön förutsättes uppgå till samma i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade belopp i mark, för vilket på grund av arbetstagarens arbetsförhållande i ge-

nomsnitt erlagts försäkringspremie i enlighet med denna lag under de kalenderår, under vilka han i arbete, som avses i denna lag, förtjänat minst 800 mark, eller, om han under inget kalenderår förtjänat minst detta belopp, till samma belopp som nämnda gränsbelopp. Löner, vilka införtjänats före 23 års ålder, beaktas dock endast, om de förtjänats under det kalenderår, under vilket den sjukdom, det lyte eller den skada, som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, uppkommit, eller under vilket den ovan i andra meningen avsedda tidsperioden om 540 dagar löpt till ända, eller under tre kalenderår omedelbart före förstnämnda år. Vid beräkning av ovan avsedda belopp i mark, för vilket i genomsnitt erlagts försäkringspremie, beaktas icke tid, för vilken arbetstagaren före början av det kalenderår, som omedelbart föregått pensionsfallet, erhållit dagunderstöd i enlighet med lagen om riksomfattande arbetslöshetskassor. Angående beräkningen av beloppet i mark stadgas närmare genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1979 och tillämpas på pensioner, vilka grundar sig på pensionsfall som inträffat under lagens giltighetstid.

I 7 § 1 mom. denna lag stadgat markbelopp motsvarar det för år 1962 fastställda löneindextalet.

Helsingfors den 9 februari 1979.

Republikens President

Social- och hälsovårdsminister